

[Freddy Madsen.]

vil gavne Sovjetunionen. Jeg synes, at hr. Honoré sammen med en hel masse andre, som stadig væk hænger i gamle fordomme om den militære balance, skulle prøve at tage deres standpunkt op til nyvurdering. Sandheden er jo, og det ved enhver, at Danmark ingen rolle spiller i den magtbalance, som desværre — bygget på atommagt på nuværende tidspunkt — eksisterer i denne verden, ingen som helst. Der er ingen i dette land, der har tro på, at dansk militær spiller nogen rolle i den forbindelse. Selv om den borgerlige presse med jævne mellemrum lader Sovjet-ubåde dukke op i Esrum Sø eller andre nærliggende farvande, er det faktisk ikke i stand til at ophidse befolkningen, og det er fornuftigt, fordi man ved, at der ikke er nogen militær trussel fra Sovjetunionen mod vores land.

Men selv om det er kendsgerninger, har vi ikke sagt, at man bare skulle affinde sig med situationen og afruste landet. Det, vi har sagt, var, at der skulle indledes forhandlinger, som kunne sikre Danmark — og det tror vi der kan — en også af stormagterne garanteret neutralitet, og at vi derudover skal give vor støtte til, at den europæiske sikkerhedskonference yder bidrag til, at tilstanden i Europa i det hele taget kan afspændes, og at forholdene i verden kan betrygges.

Hr. Honoré var også inde på vores skatteforslag og sagde, at kommunisterne forøger skatterne med 8,7 mia kr. Det er faktisk ikke rigtigt, vi forøger ikke skatte trykket, men sænker det tværtimod. At finansloven er indrettet således, at vi må opføre 8,7 mia kr. på skattekontoen, har først og fremmest tekniske årsager. Disse 8,7 mia kr. består nemlig af spareforliget af 17. september 1974 på 5,8 mia kr., madmomsen på 3,7 mia kr. og medicinmomsen på 90 mill. kr. Desuden er denne konto reguleret for kirkeskatten og kirkeministeriets udgifter, som vi andre steder har stillet forslag om at ophæve. De 8,7 mia kr. har intet med øgede skatter at gøre, hvilket da også fremgår ganske klart af bemærkningerne til vores ændringsforslag. I bemærkningerne er der henvist til de udskrivningslove og de forslag, vi i september stillede om en ny skattepolitik i Danmark. Disse forslag ville medføre nøjagtigt det samme provenu, som var opført på

finansloven sidste år for finansåret 1975-76, altså før septemberforligets nedskæring.

Nu kan man jo tage det forholdsvis roligt, at hr. Honoré har den opfattelse, men værre er det, synes jeg, at finansministeren ikke er i stand til, hvis han i det hele taget har kigget på det, at læse indenad i vores skatteforslag, og jeg synes, han måske skulle rådføre sig med finansministeriets embedsmænd i så henseende.

Finansministeren påstår nemlig højt og flot her, at vores skatteforslag indebærer, at for indtægter på 40.000 kr. vil der være en marginalskat på 70 pct. Hvis man vil læse vores skatteforslag, fremgår det altså, at de første 40.000 kr. vil være skattefrie. Af beløbet imellem 40.000 og 45.000 kr. skal der betales 30 pct. i skat. Af beløbet fra 45.000 til 50.000 kr. skal der betales 40 pct. i skat, og man skal helt op på beløb mellem 150.000 kr. og 200.000 kr. før vi når op på en skatteprocent på 65. Hvor finansministeren har hentet sit tal, de 70 pct. fra, ved jeg ikke, men det afslører jo kun klart, at det er helt fejlagtigt, når finansministeren siger, at vores forslag er urealistiske. De er kun urealistiske i den forbindelse, at der ikke er et flertal, at der ikke er vilje til at gennemføre en demokratisk skattereform. Ville man det, var det højst realistisk at gennemføre den på det grundlag, som vi har lagt.

Så vil jeg godt sige til hr. Poulsgaard, at noget af det, han har sagt, fortæller uhyre meget om, hvad der er årsagen til, at fremskridtspartiet med den politik, de har, faktisk er i stand til at udsprede systematisk mistænkeliggørelse og faktisk aflede en hel del af den højst berettigede utilfredshed, der findes med mange ting i vores land. Jeg noterede mig med megen interesse, at det, hr. Poulsgaard var ude efter, bl. a. var børnehaverne. Så vidt jeg husker, sagde hr. Poulsgaard: lad da folk selv få lov til at administrere deres penge, når det drejer sig om børnehaver og den slags ting. Det kan jeg ikke forstå på anden måde, end at hr. Poulsgaard mener, at de mennesker, som er trukket ud i produktionen, selv må sørge for at få deres børn passet. Det er jo rene ord for pengene.

Men det er sådan set ikke det værste, for det standpunkt kan man naturligvis have. Hvad jeg mere hæftede mig ved, var, at hr. Poulsgaard ligeledes, så vidt jeg husker,